

men med enkeltindivider, der ikke er medlemmer af fagforeninger på det pågældende område, for de vil virke som løntrykkere på arbejdspladsen. Uorganiserede har selv frit valgt at stå uden for fællesskabet, og dermed har de også frit valgt at komme i en situation, hvor det faglige sammenhold gør, at andre vælger ikke at ville samarbejde med dem. I Enhedslisten mener vi, at medlemskab af faglige organisationer er en god og nødvendig ting.

Der bliver i forslaget bemærkninger gjort rede for, hvilke ændringer forslaget vil betyde i forholdet til EU. Vi mener også, det betyder noget. Vi mener nemlig, at medlemskabet af EU skærper nødvendigheden af at forbedre de faglige organisations muligheder for at sikre medlemmernes løn- og arbejdsforhold, herunder muligheden for at indgå aftaler med modparten om organisationsforholdene på arbejdspladsen. Vi skal ikke lægge skjul på, at hvis det rent faktisk kan fungere som en kollektiv ret og frihed og ikke som et diktat, kan der altså også arbejdes offensivt med udbygningen og udviklingen af demokratiet i de faglige organisationer.

Jeg skal ikke glemme at sige, at vi stemmer altså imod dette beslutningsforslag, og vi mener ikke, der er sket noget nyt, siden det sidst var til behandling for nogle ganske få måneder siden.

Vibeke Kiil (CD):

Centrum-Demokraterne går kraftigt ind for friheden til at være eller ikke være medlem af en faglig organisation, og lad mig samtidig gøre opmærksom på, at Danmark lever op til de aftaler, der er lavet i EU om frit medlemskab af en faglig organisation. Det forhold er ikke ændret, siden dette forslag sidst blev fremsat, eller for den sags skyld siden det blev fremsat for 2 år siden.

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg takker for debatten.

Ved den første optælling ser det ikke umiddelbart ud, som om der er flertal for forslaget; men der var da en holdningsmæssigt positiv tilkendegivelse fra Centrum-Demokraterne, der gik ud på, at der også skal være frihed til at stå uden for en forening, når det kommer til stykket, og den kan vi godt bruge. Jeg opfatter også Det Radikale Venstres indlæg som udtryk for, at partiet er åbent over for henvendelsen fra Kristelig Fagforening med hensyn til, hvad den kommende dom kommer til at betyde, og at

udfaldet af sagen i hvert fald kan få en vis betydning for udvalgsarbejdet. Sådan opfattede jeg i hvert fald tilkendegivelsen, men så kan jeg nok heller ikke strække mig meget videre.

Arbejdsministeren var inde på, at denne sag har været drøftet flere gange før, og at vi siger det samme hver gang. Til det vil jeg jo sige som Viggo Starcke, at sandheden har jo kun én udgave, og derfor kommer vi med det samme hvert eneste år.

Både fra Enhedslistens og Socialdemokratiets side blev det nævnt, at forslaget i virkeligheden kun går på retten til at kunne melde sig ud af en fagforening, men ikke på retten til at danne foreninger. Jeg vil blot bede om, at man kigger i beslutningsforslaget, for der står jo, at enhver arbejdsgiver og enhver arbejdstager skal have frihed til at melde sig ind i arbejdsgiverforeninger og fagforeninger eller til at undlade at gøre det. Det er altså både den positive foreningsret og den negative foreningsret, der udtrykkelig er nævnt i vores forslag.

Beslutningsforslaget drejer sig altså som nævnt om frihed til at sige ja eller nej til at være medlem af foreninger, og derfor stiller forslaget sig også på borgernes side. Artikel 11 i Den Europæiske Menneskerettigheds erklæring beskytter forsamlings- og foreningsfrihed, og retten til at oprette og slutte sig til en fagforening er en udtrykkelig specificeret del af foreningsfriheden. Forenings- og forsamlingsfriheden beskytter individets mulighed for at manifestere sig i fællesskab med andre og har en nær tilknytning til den politiske ytringsfrihed, og her taler vi altså om den positive foreningsfrihed.

Spørgsmålet er så, om der også eksisterer en negativ foreningsfrihed, altså retten til at stå uden for i dette tilfælde en fagforening. Det fremgår efterhånden af dommene ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som bl.a. ud fra EU's charter for sociale rettigheder dømmer til fordel for individets foreningsfrihed. Vi er ikke retligt, men på anden måde forpligtet af det, fordi vi er omfattet af EU's sociale pagt, og det understreges i denne, at det står enhver frit for at være medlem af en fagorganisation eller ej.

Noget af det seneste, vi har, er en sag om en islandsk hyrevognschauffør, som udtrykkeligt fik at vide, inden han meldte sig ind i en lokal fagforening, at der gjaldt en eksklusivbestemmelse. Han meldte sig ind og ville senere meddeles ud igen, han fik ikke medhold ved den